

Besvarelse (16/3 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Lad mig først pure afvise påstanden om, at den pågældende danske sømands død skyldes smøleri i udenrigstjenesten.

Udenrigsministeriet har i januar 1983 – foranlediget af en henvendelse fra Sømandenes Forbund – modtaget en detaljeret rapport fra ambassaden i Manila om hændelsesforløbet i forbindelse med den danske sømand Benny Pedersens død på et hospital i Manila den 6. oktober 1982.

Det fremgår af rapporten, at det danske generalkonsulat i Manila mandag den 4. oktober 1982 modtog en henvendelse fra Benny Pedersens broder, Erik Pedersen, som oplyste, at Benny Pedersen ved et uheld søndag den 3. oktober havde fået en lang træsplint i det ene lår, og at han samme dag var blevet indlagt på Roberto Oca hospitalet i Manila.

Samme dag, som broderen henvendte sig til generalkonsulatet, dvs. mandag den 4. oktober 1982, blev Benny Pedersen opereret på Roberto Oca hospitalet. Afklaring af betalingsspørgsmålet havde således ikke nogen opsættende virkning på den lægelige behandling.

Tirsdag den 5. oktober 1982 meddelte Mærsk Lines ambassaden som svar på et spørgsmål af 4. oktober 1982 om Benny Pedersens tilknytning til rederiet, at han allerede den 8. august 1982 var afmønstret fra Sally Mærsk, hvorfor Direktoratet for Søfarende hæftede for hospitalsudgifterne. Generalkonsulatet rettede derfor samme dag telegrafisk henvendelse til direktoratet, der – efter den 6. oktober 1982 at have udbedt sig yderligere oplysninger – den 7. oktober 1982 bemyndigede generalkonsulatet til at afholde udgifterne.

Hverken ambassaden eller generalkonsulatet har i forbindelse med deres behandling af sagen og de modtagne informationer på noget tidspunkt haft indtryk af, at Benny Pedersen befandt sig i en livstruende situation. Broderen, Erik Pedersen, der havde været i løbende kontakt med generalkonsulatet, har heller ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at hospitalets behandling skulle være utilstrækkelig, og at broderen skulle befinde sig i livsfare.

Ovennævnte oplysninger er i begyndelsen af februar d.å. meddelt Sømandenes Forbund i Danmark.

Oplysningerne viser klart, at generalkonsulatet har handlet hurtigt og korrekt, og jeg finder ikke på grundlag af denne sag anledning til at foretage mig yderligere.

Spm. nr. S 784

Til *socialministeren* (10/3 83) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at bistandsklienter får det fulde udbytte af en eventuel kontant skatterabat?«

Begrundelse

Man må forstå regeringen således, at en eventuel skatterabat skal udbetales pr. check. Det er så spørgsmålet, om der vil ske modregning i bistandsklienternes sociale ydelser, når checken kommer. Skattelettelsen er i forvejen upassende og ilde anbragt – men helt grotesk bliver den, hvis den befolkningsgruppe, der i realiteten har gjort den mulig gennem regeringens nedskæringspolitik, reelt intet udbytte får af skattelettelsen.

Besvarelse (16/3 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Ved beregning af henholdsvis forbigående og varig kontanthjælp efter bistandslovens § 37 eller § 43 skal der foretages fradrag for alle indtægter, som ansøgeren modtager i den periode, der ydes hjælp i.

Da det imidlertid er regeringens hensigt at give alle skattepligtige – herunder også personer, der modtager kontanthjælp – den samme økonomiske fordel af skattelettelsen, fremgår det af lovforslaget om skattelettelsen, at ydelser efter den sociale lovgivning ikke berøres af skattelettelsen.

Spm. nr. S 785

Til *arbejdsministeren* (10/3 83) af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren det rimeligt at opretholde ATP-administrationen til en pris af 115,6 mill. kr. årligt, når man tager i betragtning, at det maksimale beløb, en lønmodtager kan få udbetalt, er 321 kr. pr. måned, hvis det f.eks. drejer sig om en 67-årig, der